

quod creditum est vel falso vel ob caussas alias (h).
§. II.

Wittichindus, Regino, Ditmarus nihil tale tradiderunt. Quibus autem ea se insinuavit auctoritas, præsidium habent in charta Ludoviciana apud Christ. Brovverum Annal. Treuirens. lib. IX. c. 17. quo *nepotem suum* vocat rex Conradum, hoc est, ut interpretantur, fratris filium. Si nepotis vocabulum pro *fratris filio* accipias, nulla dicto fides erit, cum nemo umquam Conradum seniore Ludouici fratrem aut Arnulphi filium, dicere possit, quin eadem opera Eberhardum quoque & Rudolphum Gebhardumque, Conradi senioris fratres, Arnulphi filios & Ludouici fratres venditet, quod a nullo umquam historicorum fieri meminerim. Sin ea significatio, qua *generum* quoque seu filiarum maritum designat, potius arridet, itidem nuntiabit rei veritas, cum, ut paullo ante Gobelinus dixit, Ludouicus iste sine liberis decesserit, forte etiam sine vxore, qui obiens *quatuor vix lustra videret*, ut habet sepulcri inscriptio, atque ubique *puer, infans, adolescens* (Herm. Contract. an. 911.) vocaretur: Quamquam hac arte ex his tricis semet expediret Heisius dans L'Histoire de l'Empire l. 2. c. 1. ubi putat, Conradum forte pro more inter Procures Germaniarum valde visitato, ut connubia infantum inde ab incunabulis paciscantur, pactum sibi esse nuptias paruulæ Ludouici filiolarum, quæ post obierit, ob quam rem merito Augusti nepos diceretur. Honoris igitur reliquum est ut vocabulum seu appellatio fuerit, qua quemdam amicorum Conradus ipse quoque, ut infra videbimus, dignatus est Etwalgerum, ad eum fere modum, quo Cæsares nostri Archiepiscopos electores *Eleven* / Principes electores *Oheime*; Galliarum reges hodiernum bene de republica merentes *Duces* *Cousins* vocant.

b) Scriptores nimirum rudiorum temporum gentis & nationis nomen putauerunt esse generis; *Francus* enim vocatur; sed non omnis Francus est Carolingus: idque putauerunt e re Conradi fore, cum ipsius forte non minus interesset Carolingum

